

Siūlome paskaityti įdomų straipsnį, kuris paaiškina, kodėl mums labiau patinka dainuoti Harė Krišna sanskritu, nei dainuoti lietuviškas dainas. :)

<http://sanskrityoga.wordpress.com/453/>

Rutger Kortenhorst

Rutger Kortenhorst, sanskrito mokytojas Dublino John Scottus mokykloje, kalba apie sanskrito dėstymo vaikams vertę, remdamasis savo patirtimi.

Labas vakaras ponios ir ponai, mes ketiname praleisti valandą kartu, nagrinėdami temą "Kodėl mano vaikas John Scottus mokykloje mokosi sanskritą?" Aš lažinuosi, kad valandos pabaigoje jūs visi prieisite prie išvados, kad jūsų vaikams iš tikrųjų pasisekė, kad šis neeilinis dalykas yra dalis jų mokymo programos.

Pirma, pažvelkime: Kodėl sanskritas mano vaikui? Mes esame vienintelė mokykla Airijoje, kuri dėsto šią kalbą, todėl reikia kai kurių paaiškinimų. Yra dar 8 JSS tipo mokyklos visame pasaulyje, kurios taip pat nusprendė įtraukti sanskritą į mokymo programą (jos visos yra filosofijos mokyklos atšakos).

Antra, kaip sanskritas dėstomas? Galbūt jūs pastebėjote, kad jūsų sūnus ar dukra smagiai dainuoja sanskrito gramatikos dainas automobilio gale pakeliui namo iš mokyklos. Aš sugaišiu šiek tiek laiko papasakodamas, koks mūsų požiūris į sanskrito mokymą dabar, kai metus praleidau Indijoje.

Kodėl sanskritas?

Tačiau visų pirma: kodėl sanskritas? Norėdami atsakyti į tai, turime pažvelgti į sanskrito

savybes. Sanskritas pakyla virš visų kitų kalbų savo garsų grožiu, tarimo preciziškumu ir kiekvieno jo struktūros aspekto patikimumu bei kruopštumu. Štai kodėl jis niekada iš esmės nesikeičia, kitaip nei visos kitos kalbos. Jam nereikėjo keistis, kadangi jis yra tobuliausia žmonių kalba.

Jei pasvarstysime apie Šekspyro anglų kalbą, suprasime, kokia skirtinga ir todėl mums sunki jo anglų kalba, nors tai tik mažiau nei 500 metų senumo anglų kalba. Mes vargstame su Šekspyro anglų kalbos prasmėmis, ar su King Jameso Biblija. Grįžkime atgal dar šiek tiek toliau ir mes neturime jokio supratimo apie Chaucerio "Piligrimo Progresas" anglų kalbą iš maždaug 700 po Kr. Mes jau net negalime to pavadinti anglų kalba, todėl dabar teisingai vadiname ją anglosaksų. Taigi anglų kalba net negimė! Visos kalbos nuolat keičiasi neatpažįstamai. Jos keičiasi, nes turi trūkumų. Pasikeitimai iš tikrųjų yra iškreipimai. Jos gimsta ir miršta po septynių ar aštuonių šimtų metų, vidutiniškai kiek gyvena milžiniškas raudonmedis, nes po tokios gausybės iškraipymų jose nebelieka gyvybės. Keista, bet yra viena kalba pasaulyje, kurios gyvenimo trukmė ne tokia trumpa. Sanskritas yra vienintelė išimtis. Jis niekada nemirštanti konstanta. Sanskrito pastovumo priežastis yra ta, kad jis yra visiškai struktūrizuotas ir apgalvotas. Nėra nei vieno žodžio, kuris būtų paliktas be gramatikos ar etimologijos, o tai reiškia, kad galima atsekti iš kur kilo kiekvienas žodis. Tai nereiškia, kad nėra vietos naujiems žodžiams. Tiesiog kaip ir anglų kalboje mes naudojame senesnes koncepcijas iš graikų ir lotynų kalbų išreikšti modernius išradimus, tokius kaip televizija: "tele [toli] – vision [regėti]" arba "kompiute-ris". Sanskrito specializacija iš tikrųjų yra sudėtinių žodžių kūrimas iš mažesnių žodžių ir jų dalių. Žodis "Sams – Krita" pats reiškia "tobulai-padarytas".

Taigi kokius privalumus turi iš esmės nesikeičianti kalba? Sakykite, kokį privalumą suteikia pastovus draugas? Ar jie patikimi? Kas atsitiks, jei pažvelgsite į tūkstančių metų senumo sanskrito tekstą?

Išskirtinės sanskrito savybės pripažįstamos visame pasaulyje jau kelis šimtmečius, taigi daugelyje šalių jūs pamatysite universitetus, turinčius sanskrito fakultetą. Nesvarbu, ar jūs nuvyksite į Havajus, Kembridžą arba Harvardą. Ir net Trinity Koledžas Dubline turi vietą sanskrito dėstytojui, nors ji šiuo metu yra laisva. Gali būti, kad vienas iš jūsų vaikų laikui bėgant vėl užims šią poziciją?

Nors Indija buvo jo globėja, sanskritas šimtmečiais turėjo visuotinį patrauklumą. Išmintis, kurią neša ši kalba tinka Vakarams, ką matome iš jogos ir ajurvedos medicinos taip pat meditacijos technikų ir praktinių filosofijų, tokių kaip budizmas ir daug kas iš to, ką mes naudojame filosofijos mokykloje. Jis remia, plečia ir apšviečia, o ne konfliktuoja su vietinėmis tradicijomis ir religijomis.

Sanskrito tikslumas kyla iš neprilygstamo detalumo, kaip tikrieji abėcėlės garsai yra struktūrizuoti ir apibrėžti. Garsai turi specifinę vietą burnoje, nosyje ir gerklėje, kurią galima apibrėžti, ir kuri niekada nesikeičia. Štai kodėl sanskrito raidės yra vadinamas "nesugriaunamos" [aksharāni]. Sanskritas yra vienintelė kalba, kuri sąmoningai išdėliojo savo garsus remdamasi pirmaisiais principais. Taigi penkios burnos pozicijos visiems Nesugriaunamiesiems [raidėms] yra apibrėžtos ir keliomis aiškiai aprašytomis protinėmis ir fizinėmis pastangomis sistemingai suplanuotos: [žiūrėti į diagramą] Po šio aprašymo, kokią struktūrą mes surasime a, b, c, d, e, f, g ...? nėra čia jokios struktūros, išskyrus gal tai, kad prasideda nuo "a", ir iš čia ritasi žemyn.

Tuomet dar yra visiškas sanskrito rašto grožis, kaip mes šiandien sužinojome. [Keletas pavyzdžių ant lentos]

Jūs galite pasakyti: "Puiku, bet kodėl mano sūnus ar dukra turi mokytis dar vieną dalyką ir dar vieną raštą, kai mokslo diena jau ir taip užimtas?" Kokią naudą jis ar ji gaus iš sanskrito studijų 2010 metais Vakarų pasaulyje?

Sanskrito savybės taps jūsų vaikų savybėmis, tai yra jūsų vaiko protas ir širdis taps gražūs, tikslūs ir patikimi.

Sanskritas automatiškai išmokys jūsų vaiką ir bet kurį, studijuojantį jį, sutelkti visą dėmesį, dėl savo klaidų tikslumo. Kai yra tikslumas, atsiranda patirtis, kad tai pakylėja. Tai daro jus laimingą. Net pradėdantiesiems nesunku tai patirti. Viskas, ką jums reikia padaryti, tai atkreipti dėmesį ir tada kaip su muzika, jus įtraukia ir pakylėja. Šis dėmesio tikslumas padeda visiems gyvenimo dalykams, sritims ir veikloms, besimokant ir visą likusį gyvenimą. Tai suteiks jūsų vaikui konkurencinį pranašumą prieš visus kitus vaikus. Jie galės dalyvauti daugiau, lengviau ir natūraliau. Taigi, kalbant apie santykius, darbą, sportą, iš tikrųjų visas gyvenimo sritis, jiems seksis geriau ir jie gaus daugiau pasitenkinimo. Ką bedarytumėt su visišku dėmesiu, jūs tobulėjate ir džiaugiatės daugiau.

Studijuojant sanskritą, kitas kalbas galima išmokti lengviau; tai yra kalba, o visos kitos iš jos skolinasi fragmentus. Sanskrito gramatika dalinai atsispindi airių ar graikų, lotynų arba anglų kalbose. Jos visos turi dalį pilnos sanskrito gramatikos. Vienos labiau išvystytos nei kitos, bet visada tik dalis sanskrito gramatikos, kuri yra išbaigta savyje.

Sanskritas mus moko, kad yra kalba, kuri yra tvarkinga, laikosi įstatymų be išimties, ir jie yra taikomi. Jūsų vaikas tobulėja, ne tik augdamas, bet ir tardamas sanskritą! Tai reiškia, kad jie gauna neįprastą, bet tikslią, apibrėžtą ir aiškia kalbos įžvalgą, tuo pat metu patirdami džiaugsmą.

Jie mokosi gerai kalbėti, pradėdami nuo sanskrito, visų kalbų motinos. Tie, kurie kalba gerai, valdo pasaulį. Barackas Obama yra išskirtinis, nes jis gali gerai kalbėti. Mahatma Gandhi galėjo judinti milijonai žmonių minias gerai subalansuotais žodžiais. Motina Teresė galėjo išreikšti save paprastais žodžiais, kurie pakylėja mus net ir dabar. Didžiųjų žmonių Mokytojų, gyvenusių praeityje, kalba yra visa tai, ką mes turime praėjus šimtmečiams ir tūkstantmečiams, bet jie tokie išskirtiniai. Mes galime panirti į nuostabų Platono protą per jo žodžius. Jei jūsų dukra ar sūnus mokės išreikšti save per sąmoningą kalbą, jie bus naujos kartos lyderiai.

Sanskritu parašyta daugiausiai raštų pasaulyje, tokių kaip Vedos ir Gita. Upanišados, kurias išvertė William Butler Yeats, jau šimtmetį leidžia žmonėms iš viso pasaulio pažvelgti į universaliuosius religinius jausmus. Pažinti šiuos gerai išreikštus paprastus išminties žodžius originalo kalba yra geriau nei turėti reikalų su kopijomis, nes vertimai kaip kopijos visada prasčiau už originalus. Amžiuje, kuris susiduria su ryškiu religiniu fanatizmu ir terorizmu, kylančiu iš menkai suprastų ir pusiau iškeptų religinių idėjų, mums tikrai reikia aiškių žinių apie universalią religiją.

Kultūra

Vivekananda, vienas didžiųjų dvasinių vadovų iš Indijos, kurį gerbė visi, Pasaulio religijų Konferencijoje 1880 m. pasakė:

Jūs galite į pasaulį įdėti masę žinių, bet iš to nebus daug gero. Į kraują turi įeiti kultūra. Mes visi žinome šiais laikais tautas, kurios turi masę žinių, bet kas iš to? Jos panašios į tigrus; jos kaip laukiniai, nes ten nėra kultūros. Žinios, kaip ir civilizacija, yra tik odos paviršius, ir nedidelis įbrėžimas išryškina seną laukinį žmogų. Tokie dalykai vyksta; tai pavojus. Išmokinkite mases tarmės, duokite jiems idėjas; jie gaus informacijos, bet reikia kažko daugiau; duokite jiems kultūrą.

Sanskritas gali padėti jūsų vaikui išreikšti visuotines, darnias ir paprastas tiesas geriau. Pasekmėje jūs tikrai atliksite savo pareigą, kaip tėvai, o pasaulis gaus naudos iš humaniškesnės, darnesnės ir vieningesnės visuomenės. Sanskritas gali tai padaryti, nes jis yra vienintelė kalba, kuri visiškai pagrįsta žiniomis. Nieko nėra palikta atsitiktinumui.

Tiesiog pagalvokite akimirka, kaip painu vaikui išmokti pasakyti "rough" (grubus), tačiau "dough" (tešla). Ir kodėl "o" žodyje "woman" (moteris) skamba kaip "e" žodyje „women“ (moterys)? Kaip atsitiko, kad "ci" žodyje "special" (specialus) skiriasi nuo "ci" žodyje "cinema" (kinas)? Mokytojai gali gerai pasakyti "tiesiog išmok tai", nes nėra jokio loginio paaiškinimo, tačiau tai tik įrodo vaikui, kad visa tai yra truputį „pataikiau-nepataikiau“ reikalas. Ką dar šių pagrindinių kalbos konstrukcinių blokų atsitiktinumai gali išmokyti vaikus apie pasaulį? Kad jis yra klaidinantis, atsitiktinis netikėtas įvykis? Kaip tai gali duoti kam nors pasitikėjimo?

Dabar eikite prie kalbos, kur viskas laikosi taisyklių. Kur nieko nepalikta atsitiktinumui, pradedant kuklia raidžių kilme, baigiant sudėtingiausia filosofine idėja. Kaip toks vaikas susitiks pasaulį? Žinoma, su pasitikėjimu, aiškumu ir gebėjimu išreikšti save?

Aš mačiau kaip manyje ir kituose šios savybės auga dėl mūsų sąlyčio su sanskritu. Aš ką tik praleidau metus Indijoje. Nors tai truputį atrodė kaip metus trukusi stovykla palapinėje, tai buvo verta. Daugelį metų mes mokėme sanskrito kaip fanatikai, t.y. su dideliu entuziazmu ir žemu supratimo lygiu, tiek suaugusius iš "Filosofijos mokyklos", tiek vaikus iš John Scottus mokyklos. Mes tikriausiai neįkvėpėme daugelio mūsų studentų, o daug ką iš jų gal ir atstūmėme nuo sanskrito studijų. Man pasirodė, kad mums reikia eiti prie šaltinio. Sanskrito mokytojai, verti savo druskos, turi gyventi su žmonėmis, kurių kasdienė komunikacijos priemonė yra sanskritas. Aš jau tris vasaras praleido netoli Bangaloro tą ir darydamas, taip tapdamas mažesniu profanu, bet man tikrai reikėjo gilesnių studijų. Taigi, aš persikėliau metams į tradicinę gurukulą. Tai reiškė gyventi stovykloje, valgyti daug ryžių ir pakęsti elektros dingimus bei vandens trūkumą, bet iki 2009 m. gruodžio, aš apsisprendžiau atsistatydinti iš vyresniųjų mokyklos direktoriaus pavaduotojo pareigų ir likusią mokytojo karjeros dalį pašvęsti Sanskritui. Man tai atrodė kaip paskatinimas, nes nemažai kas gali būti direktoriaus pavaduotoju, bet kas dar Airijoje gali taip išsiveržti į priekį su sanskritu? [Tikėkimės, kad tai pasikeis, kol aš iškeliausiu į kitą pasaulį.] Sanskrito pagalba aš tikiuosi, kad mano protas su amžiumi lavės, net jei mano kūnas truputį lėtėja. Sanskritas dažnai lyginamas su visą laiką dirbančiu mokytoju, kuris Jums paslaugus 24/7, kai kitos kalbos yra daugiau nepilno etato. Pats pirmiausias ir svarbiausias Sanskrito studijų poveikis man buvo realistiškas pasitikėjimas. Antra, man tai reiškė, kad turiu tapti tikslesnis ir kalbėti atidžiau pasverdamas savo žodžius. Jis taip pat išmokė mane išreikšti save mažiau tuščiažodžiaujant ir todėl kalbant trumpiau. Mano dėmesio ir atminties galia neabejotinai padidėjo.

(Bus daugiau)